

Maart 1931

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit peramateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds grooter mate de
telkens diepere ontzetting
van het productieve
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de
hongerrijke zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbeid-
dersklasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
in te zetten. De groepen van
Internationale Communisten
zullen de arbeiders, in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels,
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internatio-
nale Communisten zien den
wezenlijken voortgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
zullen ze zich tegenover de
leiderpolitiek van de par-
lementaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:
**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

HOE DE BOURGEOISIE RUSLAND ZIET ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDE DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!

In het "Utrechtsch Dagblad" schreef Prof. Gerretson een artikel over:
Het Russische Staatskapitalisme, dat Europa bedreigt. In het "Handelsblad
van 5 Maart vinden we daarvan een uittreksel, dat we hieronder afdrukken.
Gebrek aan ruimte belet ons het meteen al van commentaar te voorzien. Het
uittreksel luidt als volgt:

"De kern van de zaak is, dat het economisch systeem, waaronder wij leven,
en dat de grondslag vormt van onze welvaart en onze cultuur, niet bedreigd
wordt door een barbaarsche vernietiging, maar door een hooger, meer ge-
perfectioneerden vorm van dit systeem, en dat het verweer niet moet wor-
den gezocht in een verzet, maar-zoo dit althans nog mogelijk is-in een na-
volging van dit geperfectioneerde systeem.

De Sovjet-Staat, waarmede wij thans in West-Europa te doen krijgen, is,
welke ook zijn oorsprong, welke ook zijn innerlijke gestalte moge zijn,
de verwerkelijking van de grondtendenz van het moderne kapitalisme; de
vereeniging van de van de staatsmacht en de bedrijfsleiding in één hand;
de amalgamatie van alle particuliere bedrijven in een groot, centraal ge-
leid, nationaal bedrijf.

De moderne Leviathan.

Dat de super-kapitalistische organisatie, die de Sovjet-Staat is, niet
het minst ten opzicht van zijn arbeiders, dezelfde tendenzen vertoont als
een private kapitalistische onderneming, mag ons toch waarlijk niet verwon-
deren.

De verhouding tusschen kapitaal en arbeid blijft dezelfde, onverschillig
of het eerste in de hand van een particulier of van den staat is, of de
tweede onder den naam van slaaf, vrijen arbeider of onderdaan door zijn
rammelende maag tot zijn dagtaak gedreven wordt. Dat de arbeider om het
even in welken vorm van het kapitalistische systeem, niet de volle op-
brengst van zijn arbeid erlangt, wij wisten het; en wij hebben nogthans
niet geaarzeld, het thans vigeerend systeem te handhaven. En terecht,
want wij wisten, dat het slechts schijn was, dat de meerwaarde, anders dan
voor een uiterst gering gedeelte, door den ondernemer genoten werd; en
dat het uit die meerwaarde bespaard kapitaal, ondanks het aanvankelijk
private beheer en genot, ten slotte toch in steeds sterkere mate en steeds
snellere wijze aan de gemeenschap ten goede kwam; gemeenschaps-, ja staats-
kapitaal werd.

Is het dan zoo verwonderlijk, dat in de reusachtige staatskapitalistische
onderneming, die Rusland is, de arbeiders op de zelfde wijze worden be-
handeld als in elke privaat-kapitalistische, waar geen arbeidersorganisa-
tie is? Het is ons niet voorgekomen, dat de West-Europeesche pers zich ooit

2.
bijzonder geëmouweerd heeft betoond over het lot van den arbeider in de zilvermijnen van Mexico of in de fabrieken in China, die door Westersche privaatkapitaal onder Westersche leiding worden geëxploiteerd; waarom dan tranen gestort over het lot van den arbeider in de houtontginningen van Rusland? Omdat de communistische leiders voorgenden arbeider den hemel pp aard re brengen? Maar de liberale vaders, die het vrije bedrijf inn onze koloniën voorstonden, deden desgelijks, men herleze slechts de rapporten van de staatscommissie die, na 1848, de opening der buitenbezittingen voor den particulieren mijnbouw aanbevalen, als het middel bij uitstek om den inboorling zedelijk en lichamelijk uit zijn droeven staat op te heffen.

En ... ironie der geschiedenis: zij meenden het, de liberale vaders... en hun ideaal heeft zich, na een eeuw ellende, ten slotte verwerkelijkt: het moderne, kapitalistische grootbedrijf wordt meer en meer, is reeds goeddeels, een cultuurcentrum te midden der inheemsche maatschappij. Is er reden om aan te nemen, dat de communistische leiders het niet meenen, en dat na een paar eeuwen ellende, hun ideaal ook niet vervulling zal kunnen gaan?

Niet langs dezen wegiden weg van ethische critiek op de innerlijke organisatie van het Russisch Staatsbedrijf, moet Europa zich trachten te verweren tegen de zonder twijfel ernstige gevaren die het van de zijde van dit bedrijf bedreigen.

Wij moeten de zaak zoo eenvoudig mogelijk zien: naast en tegenover het ondanks de sterke verstrusting, verdeelde en geïsoleerde West-Europeesche bedrijfsleven rijst een overmachtig mededinger op, met wien wij uitsluitend als exporteur, als mededinger op de afzetgebieden van het privaatkapitalisme te maken hebben.

Als zoedanig is het Sovjet-bedrijf in het algemeen onderworpen aan dezelfde economische wetten als elke andere, privaatkapitalistische onderneming. In de eerste plaats kan ook het Sovjetbedrijf niet blijven bestaan, wanneer het bedrijf als geheel genomen, dus binnenlandsche afzet plus export, geen winst oplevert. Bij de gewone dumping nu, kan in het buitenland tegen lagen prijs, zelfs beneden kostprijs worden verkocht, omdat men op den binnenlandschen omzet een behoorlijke winst maakt. In het Sovjet-bedrijf is juist het omgekeerde het geval: de binnenlandsch consumptie kan geen groote winst laten; de winst het inkomen van den Sovjet-staat moet uit den export komen. Van eigenlijke dumping-verkoop beneden kostprijs is dan ook bij den Sovjet-export geen sprake; die export is alleen daarom zoo frukend, wijk de verkoop beneden Europeeschen kostprijs nog een flinke winstmarge boven de Russische overlaat, Rusland is slechts een nieuwe, onder abnormaal gunstige condities werkende fabriek, die een deel van de wereldmarkt veroverd op precies dezelfde wijze als de in langkat onder abnormaal gunstige condities werkend Koninklijke omstreeks 1890 de Oostersche oliemarkt veroverd heeft. Ook het doel van de Sovjet-fabriek moet ten slotte het behalen van een zoogroot mogelijke winst zijn. Zoolang zij door lage prijzen haar afzet snel kan uitbreiden, is de tegenwoordige politiek loonend, doch de grens ligt daar, waar dit middel niet langer helpt en verdere uitbreiding van den afzet juist wegens de lage prijzen onmogelijk gemaakt wordt.

K.a.w. het eenig mogelijke verweer tegen dezen Staat-exporteur ligt in de bescherming, door de staatsmacht, van de overige productiegebieden: het graanwetje is, tot zulk een bescherming, een eerste, onwillige en aarzelende en trouwens welnig afdoende poging.

3.
Onwillig en aarzelend: het is te begrijpen. Want de politiek waartoe het Sovjet-bedrijf West-Europa dwingt is juist tegenovergesteld aan de politiek waarin het te Geneve vergaderend Europa uitkomst zoekt. Opent de grenzen, breekt af de tariefmuren, wanneer gij Europa behouden wilt, klinkt het terecht, en op hetzelfde oogenblik dwingt Rusland de West-Europeesche landen tot een overhaaste noodprotectie.

Ziehier het noodlottig dilemma, waarin Europa verkeert: de West-Europeesche staten moeten ten opzichte van elkaar de grenzen openen; zij moeten ten opzicht van Rusland de grenzen sluiten.

De eenige mogelijkheid tot redding uit dit dilemma ware een imitatie van den Sovjetstaat: de vorming van een Pan-Europa, dat, inwendig een toleenheid vormde en, evenals Amerika sedert jaar en dag doet, zijn levensstandaard als eenheid tegen Rusland verdedigen kan."

VOORZITTER! Een Ordevoorstel!

(Kampfruf, Febr. '31)

Nadat de diklijvige vakbons de bedrijfsvergadering bijna drie kwartier verveeld heeft en de loonsverlaging met frases van "economische democratie" en "staatsverantwoordelijkheid" smakelijk maakte, sprak hij met apatische uitdrukking: "Ik kom nu aan het slot".

"Het wordt ook tijd anders maken we er een end aan", roept hem met scherpe stem een proletarier toe.

"Kameraden! Wij vertegenwoordigers van de vakverenigingen hebben ons door de konflikten tussen werkgevers en werknemers een jarenlange ervaring verworven. Deze ervaring zegt ons, dat we ons niet door het hitsen van onverantwoordelijke elementen op een dwaalspoor mogen laten leiden".

"Vertrouwt op Severing en Zörgiebel" - roept een proleet er tussendoor.

"Ja zeker, vertrouwt op de beproefde leiders der vakverenigingen, die ten alle tijde de belangen der werknemers vertegenwoordigen". De bons slaat zich op traditionele wijze op de borst en spreekt met theatraal gebaar: "In krisistijd hebben wij geen platform om stakingen te leiden. De vakverenigingen zijn bereid in het belang van het gehele volk en de democratische staat offers te brengen, - maar de werkgevers moeten dezelfde offers brengen".

Dan kun je nog lang wachten, roept een arbeider.
"Kameraden! Ik raad u aan op het oogenblik niet voor de loonsverlaging van 6% in staking te gaan. De bond zal uw belangen langs de weg van onderhandeling wèllig stellen. Laat u niet tot staking ophitsen, wacht onze richtlijnen af, schaart u om de vaan van het vakverbond, dan kan de bond de belangen der werknemers volmaakt vertegenwoordigen".

"We laten ons niet meer paaien" - "Stakingsbreker" - "Oude zwendelaar" en vele andere opgewonden uitroepen klinken uit de vergadering.

De voorzitter vann de vergadering, een renegaat, die alle knepen van het ordereglement beheerst en het heeft klaargespeeld, de vergaderingen in de zin van de korrupte vakbewegingspolitiek te beïnvloeden, tracht zich met de belgheoor te verschaffen. Langzaam bedaart de opgewondenheid van de vergadering.

"We komen thans tot de discussie" - spreekt de vergaderingsleider met onverschillige stem.

"Voorzitter! Een ordevoorstel" - roept een bekende vakbonsfanatikus uit het bedrijf, die reeds langer dan 10 jaar aan zijn draaibank op het droge staat.

Hij krijgt het woord.

"Kameraden, ik stel voor tot het 5e punt van de agenda over te gaan 4. en tot stemming over de niet te verhinderen loonsverlaging te komen. Een discussie zou alleen de heldere uiteenzettingen van onze afgevaardigde verdoozelen."

Grote opwinding heerst onder de vergaderde arbeiders. Een proletarier spreekt tegen dit voorstel en eist vrijheid van discussie. "Wij zelf willen onze wil tot uitdrukking brengen en beslissen" - zijn zijn laatste woorden.

De stemming geeft een overweldigende meerderheid voor de discussie. Het debat wordt geopend en als eerste krijgt een Brandleriaan het woord. Zijn rede lijkt op een eierdans. Zijn zachte kritiek op de leiding van de vakbeweging is leeg en inhoudloos: hij is niet voor en niet tegen de loonsverlaging, en zijn rede heeft geen positief geluid. Met een ijsig zwijgen en een innerlijk onbehagen hoort de vergadering zijn uiteenzettingen aan.

Als volgende debatter kreeg een bedrijfsraad het woord. Hij praatte mee met de vakbons, waarschuwde voor een staking en nodigde de kameraden uit de raadgevingen van de vakbond aan te nemen.

Als derde debatter zou een kameraad van de bedrijfsorganisatie het woord krijgen, die de reformistische (wettelijke) bedrijfsraden sinds lang een doorn in het oog is, omdat zijn woorden steeds met niets ontziende openheid de schanddaden van de sociaal-democratische Brüning-knechten aan de kaak stelden.

Nauweliks had de reformistische debatter het laatste woord gesproken, toen een SPD-functaris volgens afspraak reeds schreeuwde:

"Voorzitter! Een ordevoorstel!"

De voorzitter ging daar direkt op in en gaf niet de kameraad van de bedrijfsorganisatie het woord, maar gaf het de SPD-functaris voor een ordevoorstel.

"Er is genoeg gesproken. Ik stel voor de discussie te eindigen en over te gaan tot de orde van de dag" - sprak de SPD-lakei demagogies, die alleen de revolutionaire stem van de volgende debatter onmogelijk wilde maken.

Een bedrijfsarbeider spreekt daartegen en eist voortzetting van de discussie. Opnieuw wordt er gestemd. Een duidelijke meerderheid spreekt zich uit voor voortzetting van de discussie.

De voorzitter vindt toch dat het tijd geworden is om de vergadering in het belang van de reformistische vakbondspolitiek kapot te maken. Hij verklaart zonder meer: "Kameraden, de meerderheid heeft zich voor beëindiging van de discussie uitgesproken - de discussie is gesloten".

De vergadering is door deze provocatie in grote opwinding. "Gemene zwenkel" "Demagogische ploert" - "Ondernemerslakei". De arbeiders eisen voortzetting van de discussie. Enkele eisen een nieuwe stemming.

Hysteries zwaait de voorzitter met de bel en verklaart brutaal en uitdagend: "Wegens de grote verwarring sluit ik de vergadering. Alle kameraden, die aan de zijde van de bond staan, nodig ik uit met mij de zaal te verlaten".

Op 't zelfde ogenblik springt de kameraad van de bedrijfsorganisatie op een stoel en roept in de vergadering: "Kameraden, laat je niet door de politie-socialisten provoceren - blijft in de zaal, we zetten de vergadering voort".

De SPD-bons had met een deel van de vergadering, dat de reformistische zwenkel nog niet doorzien had, de zaal verlaten. Het doel van de vakvereniging was bereikt. De loonsverlaging vastgesteld - de staking verhinderd - een duidelijk klassefront in het bedrijf onmogelijk gemaakt.

Terwijl de revolutionaire proletarier van de bedrijfsorganisatie het bewuste verraad van de vakverenigingen, hun rol van stakingbrekersorganisatie brandmerkt en de weg toont, die door zelfbewust denken en handelen naar de bevrijding leidt, gaat plotseling het licht uit - alleen aan de zaaluitgang was een zwakke noodverlichting.

"Proletariers" riep onze kameraad, "moge de zaalbezitter op bevel van de vakbonzen ook het licht uitdraaien - ons inzicht licht ondanks alles als een vlam uit het donker omhoog en zal in de toekomst het verraad der vakverenigingen teniet maken. Schaart je allen in het klassefront, organiseert je in elk bedrijf als klasse, voltrekt zelf je bevrijding, dan zijn zulke schurkenstreken als we vandaag beleefden onmogelijk."

5.

Buiten op straat stonden de kozakken van de vakbons Grzesinski gereed voor de storm en demonstreerden met de gummiknuppel voor de democratie v.d. uitbuiters.

Nog eens is het het reformistische kanaille gelukt de arbeiders in verscherpte uitbuiting af te stoten - maar de tegenstellingen van het kapitalisme worden niet tot stilstaan gebracht - groeien ondanks recepten van de SPD. Eens moet, ondanks alles, de dag komen, waarop de arbeiders zich door geen "ordevoorstel" meer bedriegen laten en tot de laatste daad overgaan.

(Kampruf, Febr. '31)

PAN-EUROPA EN RUSLAND.

De ontwikkeling van de monopolistische staten roept op grond van hun privaat-kapitalistische produktiewijze in steeds stijgende mate steeds nieuwe nationale en internationale conflicten op. Om de gevolgen van dez. conflicten te verzwakken en om ze een onschuldig karakter te geven roepen de toonaangevende monopoolkapitalistische staten kongressen van de volkeren van Europa of van de wereld bijeen (Volkenbond, Indiakonferentie, Paneuropese studiekommissie enz). Onder steeds weer nieuwe namen, aanduidingen en ideeën - volkenvrede, wereldvrede, beveiliging van de vrede, gelijkberechtiging der volken, soevereiniteit der volkeren, bescherming der minderheden, ontwapening, beveiliging der ontwapening, enz. - wordt door de verschillende belangengroepen van het van het internationale monopoolkapitaal voor deze konferenties propaganda gemaakt. Het doel van deze veelkleurige vergaderingen der grootkapitalistische rovers is niet de beveiliging van de vrede, maar de beneveling der miljoenen proletariers der wereld.

Pan-Europa-Briands zogenaamde "vredesgedachte" is in de grond hetzelfde, wat we in het begin van alle andere vredesideeën reeds zelden. Zogenaamd is het een vredesidee, maar onder dit masker geven de winatbeluste kapitalistische wereldbelangengroepen zich een nieuw rendez-vous, waaraan ook Sovjet-Rusland deelneemt, om 't met de winstrovers samen in het reine te brengen, besprekingen te houden en op de een of andere basis de oorlog voor te bereiden.

De paneuropese studiekommissie, waarin naast alle aasgieren van het kapitalisme ook Sovjet-rusland zijn plaats opeist, is een waardig nummer in de rij van al die studiekommissies, verbonden en kongressen der kapitalistische rovers, die hoofdzakelijk de bezwending der massa's ten doel hebben.

Een blik in de wereld is voldoende om Briands paneuropese vredesgeschal in de wind te zien vervliegen. Het is voldoende de gruwelijke internationale conflicten van het engelse imperium in India en de in het bijzonder door Engeland en Amerika opgepookte heksenketel China in ogenschouw te nemen, om intezien, dat ook het streven van de Sovjetregering om met het intreden in de paneuropese studiekommissie de vrede te dienen, pure opschepperij is. Wanneer de Sovjetregering haar deelname aan de paneuropese studiekommissie daarmee rechtvaardigt, dat zij zelfs een begin van streven om de wereldvrede te beveiligen wil ondersteunen, dan is deze rechtvaardiging leugen en bedrog. De sovjetregering blaast in dezelfde hoorn, waarin ook Briand blaast.

Het antwoord van de Sovjetregering op het memorandum van de franse regering is tekenend voor het geslepen diplomatieke karakter van deze sovjet-nata: kapitalistische-westeuropese-burgerlijkpacifistische. Het is nauweliks nodig te vermelden, dat deze Sovjet-nata in 't bijzonder naar voren brengt, "dat ze haar eigen opvattingen heeft over de oorzaken van de in de kapitalistische landen per ediek ontstaande economische depressies en krisissen en over de wijze, waarop de mensheid een werkelijke volkensolidariteit moet nastreven en kan verwezenliken".

over te gaan

Het is het staatskapitalistische Rusland even weinig mogelijk op deze weg voorwaarts te gaan als het private kapitalistische Westeuropa. We weten toch maar al te goed dat deze passage in de nota slechts een radikaal frase is, een extremitet in zinswending en een verskuierde concessie aan haar nationale en internationale schaaapjes.

De Rote Fahne waagde het deze heldendaad van Sovjet Rusland te bezingen. Ze geeft als onderschrift: Sovjet Rusland rukt Briand's Pan Europa het masker af.

Het blijft de bolsjewistische bladen voorbehouden om duidelijk zichtbare zwendel steeds weer in zijn tegendeel te veranderen. Wij hebben Pan Europa aangeduid als dat wat het is, een nieuwe groot opgezette bedrogsmanceuvre.

Wij hebben tegenover de draaijerijen van de Sovjet regering en de Derde Internationale de waarheid gesteld.

Wij noemen in tegenstelling met de Sovjetnota, de paneuropese studiekommissie niet een instrument van twee wereld of europese vrede, maar een gevaarlijk oorlogsinstrument.

Wij beweren, in tegenstelling met de Sovjetnota, dat iedere deelname aan deze paneuropese studiekommissie neerkomt op oratische benevelingspolitiek van de miljoenen massa's der proletariats der geheele wereld.

VERANTWOORDING

C te L f 0.10, M te L f 1.-, H M te A f 1.-, E.R.M. te A f 1.-
P.v.A. te L f 3.-, v 3 te A f 2.-, Th M te A f 2.50, Zwolle f 2.40,
J.J. te B f 5.-

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE: H. CANNE MEIJER TRANSVAALSTRAAT 125(G) 'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit persmateriaal wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds grooter werkloosheid en telkens diepere ontwrichting van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten welken de arbeiders in dezen strijd op het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTIEN te verwezenlijken.

De groepen van Internationale Communisten sien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze: ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDEN VAN DE BEDRIJFSORGANISATIES!

Int. Instituut Soc. Geschiedenis Amsterdam

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIES!

Amsterdam April No. 1. Vierde Jaargang No. 6.

TRIBUNE-VERSLAGGEVING EN PARTIJ-COMMUNISTEN-METHODES.

W.K. Je vraagt me om inlichtingen naar aanleiding van het Tribune-verslag inzake onze vergadering in het verkooplokaal te Rotterdam over het Bankroet van het Bolsjewisme.

Ik heb dat verslag niet gelezen. Ik heb het een tijdje met dat blad geprobeerd maar het de deur veer uitgegooid, omdat het schaamteloos liegen van dat blaadje te herzenloos is om er veel aandacht aan te wijden.

Ik geef je hier dus de feiten aangaande de beide vergaderingen over bedoeld onderwerp: 24 Februari had de vergadering over het Bankroet van het Bolsjewisme in den Haag plaats. Ik hoef hier geen verslag te geven over het gesprokenen van A L C, de feiten zijn de lezers van de PIC al te bekend.

Voor de CP was Wijnkoop aanwezig, hun beste debatter werd er dus voor gespannen. We hebben hem en zijn partijgenoot Lintelo(?) vijf kwartier gelegenheid gegeven de beweringen van Constandse te logenstraffen. Dat was een kwart uur meer dan waarop ze recht hadden en W.P was over de debatgelegheid, die hun geboden werd uiterst tevreden. Ik geef hier geen beschouwing of beschrijving van het succes, dat de beste debater der CPH te den Haag heeft gehad. Men toetst dit maar aan het gedrag der "officieele Communisten" in de daarop volgende vergadering te Rotterdam.

Op deze vergadering gedroegen de CPers zich van het begin tot het einde gedeeltelijk als volslagen idioten, gedeeltelijk als lijdens aan dronkenmanswaan-zijn. Een deel stootte onophoudelijk onsamenhangende onzin uit, een ander deel wist slechts hysterisch te huilen, maar dat dan ook in die mate, dat Constandse voor zijn rede 2 uur nodig had, dezelfde rede, waarvoor hij in den Haag maar een uur behoefde. We hadden vooruit gewaarschuwd, dat het oponthoud, dat door dat stel geestelijk abnormalen werd veroorzaakt in hun eigen nadeel zou zijn; omdat we het eenvoudig van hun tijd bij de gelegenheid tot debat zouden aftrekken. Maar we hebben hen nog ongeveer drie kwart uur hun gang laten gaan en in dit geval kwam die tijd hoofdzakelijk aan een jong CPer, die in Rusland is geweest, tengoede, aan wie verschillende hun tijd afstonden.